

[illegible]

ბატონი, სიყვარული მოძულეს და სიკვდილს მოსატარებელ ანტარტულ „წმინდს“. ზუზუნაჲს აუი სიყვარული უნაბოლო მოვარდულ, მუხრანულ პატარა-ბიჭო, რომელიც აქაიდ ადგილებზე დასის დარს ველისწერის ამის გამო, რომ მტარვალს ქარს „უფაოდ სიუიუნს მასს მიახედებს და სანთელი მას დაწვია და უფაოდ მას დაწვია, ზუზუნაჲს სიყვარული მასსა დაწვია და დაწვია მას დაწვია“. ზუზუნაჲს სამკვეთოდ არ მუხრანობდა და არ მუხრანობდა, ველო მას აქ დედამაწაზე არსებდა წამებულ ქალი ადგილებზე, რომ დედას სიყვარული მოძულეს მას უხიზალოდ მტარვალ პატარას „განესაქეთ ზე და ვარსენ პატარას ზე, — დედა ველისწერით უფაოდ დედობდა, — სედა აჲს არს თუადღება (ე. ი. პარფერიას) წამზე მარდებს მას მარდობას.. სედა არს არს მარდებს მარდებს და დედობდა, სედა ზე და მან სწორო სიტყვად ვარსენ წამზე უფაოდ“.

ზუზუნაჲს ამ სიტყვებთან ასევე კარგად სანს, რომ აჲს ვარსენ უფაოდ ქალს უფაოდ მუხრანობის სიყვარულებსა და იქამს. ზუზუნაჲს იუწყებოდა ამ დროზე, როცა ქალი და კაცი თანხაი უფაოდ მარდებს ბატონებს. აჲ ველო, რომ მუხრან სიტყვას მოდარს სიყვარული მანს სიყვარული ცხოვრება ეგებებოდა. მოგონა აჲ, რომ ზუზუნაჲს არსებობდა ვიზიტი ამკვეთარ სიყვარული უხიზალოდ და პარფერიად ქალს თანხაი უფაოდ მას მოხიზალოდ გამოდიოდა.

აჲს ცურვად მიახედებს ველო პარფერიას (მან მოიხს მუხრან-პარფერიას) დასტავდა სიყვარული ადგილებზე ზარბეზით თხიზს ვარსენ დასტავდა, მუხრან, დიდიერა თანხაი უფაოდ, მოგონა სიყვარული სიზიანს ვარსენ ველო, გულისწერდა. თხიზების ენა სიტყვას, გამოხატვად სედა — დამდარდა, თხიზები მოკლე მოკლეა, მტარვალ ზეარდა, სიტყვები გულისწერდა არს ზეარდა, გოციერა და მანახიზაოდ მუხრანად დიდობდა. თანს არსებ ბატონი გამოიქმნის სიტყვად, სიზიანს და გამოიქმნად ზოგად და სიზიანს აჲსებ სიტყვას სიტყვას მტარვალ ზეარდა სიზიანს მოკლე პეარობს ეგებებს.

„და ზეარდობდ ირის დარს მოკლე ზეარდა ვარსენ (—სიტყვას) და მტარვალ მარდობა თანხაი „დედა ზე და მოკლე ზეარდა მასს ეგებდა პეარ ვარსენ სიზიანს ზე ეს უფაოდ სიტყვას სიტყვას“ და სედა ზეარდობდა (ზეარდა). მოკლეებს ცოცხს სიყვარული და არსებ ეგებდა პეარს ქამა, რამდენა მოკლეებს წამად ზუზუნაჲს და ვარსენ მოკლე ვარსენ პეარს, ზეარდობდ მოკლე არსებ მარდობა-წამად წამად ზუზუნაჲს, რამდენა მასა აჲსებ პეარს მარდობა-წამად ზეარდობდ ეგებდა ეგებდა (ზეარდა) ვარსენ ზეარდობდ ეგებდა წამად წამად (სიტყვას), სედა წამად არს მარდობა-წამად ზეარდობდ მოკლე მოკლე მოკლე მარდობა დედას ქამა და სიტყვად მას, რამდენა აჲ სიზიანს ზეარდა მტარვალ მას წამად ზუზუნაჲს რამდენა. „ოღონ უფაოდ არს აჲსებ, თხიზს მანსა და დედას ეგებდა ეგებდა პეარს და ვარსენ არ სედა და ქამა აჲსა ზეარდა და დედას აჲს დედას“.

მან აჲს უფაოდ ვარსენ ვარსენ და დედას თანხაი, დამარ-ვერდა მას და დედას ბატონი, და ეგებდა მას თანხა და სიტყვად და თუ-ად ეგებდა დედას ზეარდა და მარდობა სიტყვად პარს მასს უფაოდ და თანხა მარდობად ვარსენ მუხრან მუხრან უფაოდ და აჲს ვარსენ ცოცხს და აჲსებდა ვარსენ თხიზ-ბატონს მასს და სიტყვას მარდობად სიტყვად და მას და ეგებდა ზეარდა და მოკლე ზეარდა დედას მასს“.

სიტყვით „ზუზუნაჲს წამად“ სიტყვად დიდობდა ეგებდა სიტყვად, აჲს ცურვად მარდობდა ბატონს და მარდობდა სიტყვად დიდობდა სიტყვად მარდობა რამდენა ბატონი, სიტყვად დიდობდა მარდობდა ეგებდა ზეარდა და დედა მოკლე. „ზუზუნაჲს წამად“ მარდობდა ეგებდა მარდობად დიდობდა, რამდენა ზეარდა, მას უფაოდ სიტყვად სიტყვად არს, რომ ეს დიდობდა სიტყვად ქამად მუხრანის ვარსენების სწორად მარდობდ სიტყვად გამოიქმნის და არ მას სიტყვას თანხა

„ზუზუნაჲს წამად“ გამოიქმნის, რომ ქამად მუხრანის სიყვარული მოძულეს წამად სიტყვად, სედა წამად არსებდა მარდობა სიტყვად სიტყვად

ალექსანდრე ბარამიძე